

dosarul nr.2ra-2062/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (R. Pascari)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Private nr.53/134 împotriva Dianei Musteață și Musteață Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Musteață Diana și Musteață Oleg, s-a casat hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a respins acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

c o n s t a t ă :

La 18 septembrie 2017, SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 53/134 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Dianei Musteață și Musteață Oleg, solicitând încasarea în mod solidar, din contul pârâților a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 10 368, 63 de lei, pentru perioada ianuarie 2012-martie 2017 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 311, 10 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, potrivit contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 5107 din 01 iunie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) și APLP nr. 53/134, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din motivul neonorării obligațiilor de plată, în data de 23 august 2017, datoria APLP nr. 53/134 la consumul de energie termică constituia suma de 171 538, 89 de lei, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”. Totodată, în urma consumului de energie termică, APLP nr.53/134 a prestat, la rândul său, servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți proprietarii/ chiriașii/ locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocurilor locative

gestionate, care au beneficiat de serviciile prestate și au obligația de a achita în termen contravaloarea acestora conform facturilor (chitanțelor) primite.

A notat reclamanta că, în cazul neachitării de către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor pentru serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, APLP nr. 53/134 are obligația să acționeze consumatorii în judecată întru încasarea datoriei, și prin urmare, a stinge creanța față de SA „Termoelectrica”.

La fel, a notat că APLP nr. 53/134 nu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Dianeii Musteață și Musteață Oleg pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 10 368, 63 de lei, pentru perioada ianuarie 2012-martie 2017, iar în consecință a omis dreptul de exercitare a acțiunilor sale, fapt care creează imposibilitatea achitării datoriei față de SA „Termoelectrica”.

A menționat că, în baza contului personal deschis la APLP nr.53/134 pe numele pârâților, ultimii au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare. Astfel, pârâții au acumulat perioada ianuarie 2012 - martie 2017, o datorie pentru consumul energiei termice în mărime de 10 368, 63 de lei.

Potrivit prevederilor art. 25 (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

În conformitate cu prevederile art. 51 alin. (4) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuință se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc și se repartizează de către administrator pentru fiecare locuință necontorizată în funcție de suprafața ei totală.

Totodată, potrivit pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării /reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă până în data indicată în factura de plată.

În opinia reclamantei este important faptul că, în cazul prestării serviciilor comunale de către administratorul fondului locativ nr. APLP 53/134, prestarea serviciilor este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele pârâților.

Astfel, cu referire Recomandarea CSJ nr. 88 din 25 februarie 2016 cu privire la modul de aplicare a unor dispoziții legale la soluționarea pricinilor ce țin de prestarea serviciilor publice de gospodărie comunală, și a prevederilor art. 25 din Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002, a notat că în cazul prestării serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest

sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art.512, 514, 530, 572, 599, 601, 602, 617, din Codul civil, Legii privind serviciile publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, art. 9, 28, 70, 73, 94, 166, 167, 174, 177, 248 din Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 53/134, a fost admisă integral.

S-a încasat în mod solidar de la Musteață Diana și Musteață Oleg în beneficiul APLP nr. 53/134 datoria pentru consumul energiei termice în sumă totală de 10368,63 de lei pentru perioada ianuarie 2012 - martie 2017.

S-a încasat în mod solidar de la Musteață Diana și Musteață Oleg în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată în mărime de 311,10 lei.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Musteață Diana și Musteață Oleg, s-a casat hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea integral ca neîntemeiată. S-a încasat de la SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Musteață Diana și Musteață Oleg suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și s-a încasat de la SA „Termoelectrica” în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 202, 50 de lei.

La 02 august 2018, SA „Termoelectrica” a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului, recurenta a notat că deși intimații au cunoscut despre examinarea cauzei în prima instanță și au deținut probele privind achitarea datoriei - bonurile de plată din 30 august 2017, 21 septembrie 2017 și 17 octombrie 2017, nu le-au prezentat, însă le-au prezentat în instanța de apel, care de fapt a servit temei de casare a hotărârii. În situația menționată, recurenta a punctat că este încălcată vehement norma legală prevăzută de art. 372 alin (1) din Codul de procedură civilă, or, instanța de apel a administrat noi probe, fapt ce a dus la prejudicierea nejustificată a drepturilor „Termoelectrica” SA.

Mai mult, a opinat recurenta că constatările și concluziile instanței de apel sunt contradictorii și eronate. Astfel, instanța de apel a conchis că au fost anexate bonurile de plată privind achitarea sumelor de 4000 de lei la 30 august 2017, 4000 de lei la 21 septembrie 2017 și 2732,09 lei la 17 octombrie 2017. Însă, din constatările inițiale și materialele cauzei reiese, că în data înregistrării cererii de chemare în judecată, era achitată de către părți doar suma de 4000 de lei, și nu suma de 8000 de lei. Suma de 4000 de lei a fost achitată peste trei zile după depunerea acțiunii în judecată. Or, acest fapt justifică dreptul recurente de a pretinde la încasarea cheltuielilor de judecată într-o altă proporție.

A reiterat „Termoelectrica” SA că a pledat doar pentru recuperarea cheltuielilor de judecată suportate, după ce au fost prezentate probele privind achitarea datoriei, prin urmare, instanța de apel urma să caseze parțial hotărârea primei instanțe și anume în partea încasării datoriei de 10 368, 63 de lei și să mențină hotărârea primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de judecată suportate de către „Termoelectrica” SA în temeiul art. 97 alin.(2) și art. 385 alin.(1) lit. c) din Codul de

procedură civilă.

La fel, a menționat că, acțiunea înaintată în judecată a fost întemeiată, or majoritatea datoriei pretinse a fost achitată după depunerea cererii în judecată, iar despre faptul achitării s-a aflat doar la contestarea cu apel a hotărârii primei instanțe.

În contextul celor expuse, a opinat că instanța de apel urma să aplice prevederile art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă, iar recurenta urma să beneficieze de 311, 10 lei cu titlul de cheltuieli de judecată sub forma plății taxei de stat.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către SA „Termoelectrica” a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi cu privire la admiterea parțială a acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

La caz, se constată că SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 53/134 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Dianei Musteață și Oleg Musteață, solicitând încasarea în mod solidar, din contul pârâților a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 10 368, 63 de lei, pentru perioada ianuarie 2012-martie 2017 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 311, 10 lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia.

Cu referire la art. 512, 514, 572 din Codul de procedură civilă, prima instanță a reținut că Diana Musteață și Oleg Musteață urmează să-i achite APLP nr. 53/134 datoria pentru consumul energiei termice în sumă totală de 10368, 63 de lei pentru perioada ianuarie 2012-martie 2017. Totodată, ținând cont de faptul că acțiunea s-a admis integral, prin prisma art. 82, 83, 94, 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de fond a conchis încasarea în mod solidar din contul pârâților a cheltuielilor de judecată în mărime de 311,10 lei.

Curtea de Apel Chișinău, judecând cauza în ordine de apel a admis apelul declarat de Musteață Diana și Musteață Oleg, a casat hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a emis o hotărâre nouă, prin care a respins acțiunea integral, ca neîntemeiată. A încasat de la SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Dianei Musteață și Oleg Musteață suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 202, 50 de lei.

În consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că în data emiterii hotărârii din 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Musteață Diana și Musteață Oleg nu aveau nici o datorie față de APLP nr. 53/134, datoria a fost stinsă integral în data de 17 octombrie 2017, iar acțiunea a fost depusă în judecată în data de 18 septembrie 2017 (f.d.4), dată la care datoria în mărime de 8000 de lei, era deja achitată.

Totodată, instanța de apel a conchis că SA „Termoelectrica” nu a negat stingerea datoriei pentru perioada ianuarie 2012 - martie 2017, însă a pretins compensarea de către Musteață Diana și Musteață Oleg a cheltuielilor de judecată, care în opinia Curții de Apel Chișinău sunt neîntemeiate, or potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul urmează să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Verificând legalitatea și temeinicia concluziilor instanțelor ierarhic inferioare, în raport cu criticele formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluziile instanțelor judecătorești sunt greșite, rezultate din aprecierea incorectă a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

În speță, se reține că SA „Termoelectrica” a depus o acțiune oblică prin care a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr.5107 din 01 iunie 2006, încheiat cu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” din Chișinău succesorul în dreptul al SA „Termocom” în procedura falimentului și APLP nr. 53/134, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate (f.d.8-11).

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, în data de 23 august 2017 datoria APLP nr. 53/134 pentru consumul de energie termică constituie suma de 171538,89 de lei fiind debitorul SA „Termoelectrica” (f.d.12).

Conform art.599 alin.(1) din Codul civil, creditorul a cărui creanță este certă, lichidă și exigibilă poate, în numele debitorului său, exercita drepturile și acțiunile acestuia în cazul în care debitorul, în dauna creditorului, refuză sau omite să le exercite.

Potrivit extrasului din contul personal și din Registrul bunurilor imobile, proprietari ai apartamentului nr. 39 amplasat în mun. Chișinău, str. Alba- Iulia sunt Musteață Diana și Musteață Oleg (f.d. 13, 20-21).

Informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarii Musteață Diana și Musteață Oleg, denotă că în perioada ianuarie 2012 - martie 2017 au acumulat o datorie în mărime de 10 368,63 de lei (f.d. 14-17).

Conform art.514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art.572 alin. (2) din Codul civil, statuează că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În conformitate cu art. 25 alin.(1) din Legea nr.1402 din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

La caz, se constată că locatarii Musteață Diana și Musteață Oleg, în perioada ianuarie 2012 - martie 2017 au acumulat o datorie în mărime de 10 368,63 de lei față de APLP nr. 53/134.

Totodată, se reține că potrivit materialului probator în data depunerii acțiunii oblice în instanța de judecată de către SA „Termoelectrica” – 18 septembrie 2017, pârâții achitase parțial datoria acumulată, și anume suma de 4000 de lei în data de 30 august 2017, fapt confirmat prin factura și bonul de plată anexate la materialele cauzei (f.d. 74).

Succesiv, Colegiul constată că pârâții – intimații pe parcursul examinării cauzei, au achitat în data de 21 septembrie 2017 datoria în sumă de 4000 de lei (f.d.76) și în data de 17 octombrie 2017 datoria în mărime de 2732,09 lei.

Prin urmare, instanța de recurs constată temeinicia parțială a cererii de chemare în judecată depuse de SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 53/134, or datoria pretinsă, a fost achitată parțial înaintea depunerii prezentei acțiunii în instanța de judecată.

La caz, nu pot fi reținute argumentele recurente precum că nu a cunoscut despre achitarea parțială a datoriei de către Diana Musteață și Oleg Musteață la momentul depunerii acțiunii în instanța de judecată, deoarece plățile au întârziat în transfer de la instituțiile poștale/financiare, or aceste circumstanțe nu pot fi imputate intimaților.

În această ordine de idei, Colegiul consideră întemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 53/134 în partea încasării în mod solidar a datoriei în sumă de 6368, 63 de lei din contul Dianei Musteață și Oleg Musteață, or datoria în sumă de 4000 de lei a fost achitată până la depunerea acțiunii în judecată.

Totodată, instanța de recurs menționează că deoarece la materialele cauzei există dovada stingerii datorii solicitate, suma de 6368, 63 de lei dispusă spre încasare din contul Dianei Musteață și Oleg Musteață în beneficiul APLP nr. 53/134, nu poate fi pusă spre executare.

Conform art. 94 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. În cazul mai multor reclamânți sau pârâți, aceștia sunt obligați să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, în funcție de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanți a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalți nu sunt responsabili de cheltuielile lui.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

De asemenea, conform art.3 alin.(1) din Legea taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992, cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, se impun cu taxă de stat în mărime de 3% din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puțin de 270 lei și nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.

Raportând circumstanțele cauzei, la normele menționate, instanța de recurs, reține că SA „Termoelectrica” a suportat cheltuieli la judecarea prezentei cauze, în mărime de 311,10 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.2383 din 13 septembrie 2017 (f.d.3). Însă, deoarece acțiunea depusă se admite parțial, Colegiul va dispune încasarea cheltuielilor de judecată proporțional părții admise din pretenții, și anume suma de 191,06 lei, care va fi încasată în mod solidar din contul Dianei Musteață și

Oleg Musteață.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, subliniază că sumele cheltuite de părți cu ocazia îndeplinirii actelor de procedură corespunzătoare poziției lor procesuale, pe parcursul desfășurării procesului civil reprezintă cheltuieli de judecată, iar conform art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică fac parte din cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile de judecare a cauzei pornesc de la principiul independenței procesuale a fiecărei părți în procesul civil și au caracter de sancțiune procedurală, iar ca fundament răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală a părții care a pierdut procesul. Prin obligarea la plata acestora trebuie să se realizeze acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părții care a câștigat procesul.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Sub acest aspect, Colegiul reține că Diana Musteață și Oleg Musteață au beneficiat de asistență juridică acordată de avocatul Lilian Osoian (mandatul nr. 0992968, seria MA) pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel, și au suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2000 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată din 27 aprilie 2018 (f.d.95).

Astfel, ținând cont de faptul că cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr.53/134 împotriva Dianei Musteață și Musteață Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată se admite parțial, instanța de recurs va dispune încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de Diana Musteață și Musteață Oleg la examinarea cauzei în ordine de apel în mărime 1000 de lei.

Față de cele ce preced și fiind cert că circumstanțele cauzei au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a anumitor dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

Se casează integral decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 16 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Private nr.53/134 împotriva Dianei Musteață și Musteață Oleg cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și se emite o hotărâre nouă, prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Private nr.53/134 împotriva Dianei Musteață și Oleg Musteață cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar din contul Dianei Musteață și Oleg Musteață în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Private nr.53/134, datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 6368, 63 de lei (șase mii trei sute șizeci și opt de lei și șizeci și trei de bani).

Se încasează în mod solidar din contul Dianei Musteață și Oleg Musteață în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cu titlul de cheltuieli de judecată, taxa de stat la depunerea acțiunii în sumă de 191,06 lei (una sută nouăzeci și unu de lei și șase bani).

Se încasează în mod solidar din contul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” în beneficiul Dianei Musteață și Oleg Musteață suma de 1000 de lei (una mie de lei) cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” se resping, ca neîntemeiate.

A nu pune spre executare suma de 6368, 63 de lei (șase mii trei sute șizeci și opt de lei și șizeci și trei de bani) datorie achitată pentru consumul energiei termice de către Diana Musteață și Oleg Musteață în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Private nr.53/134.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Valeriu Doagă

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan